

הספדה של אדמית פלג

רינה חמותי היקרה

כשהייתי ילדה והקשבתי לשיחות המבוגרות שמעתי סיפורי זוועה על חמיות.

ואת , ידעת לפתוח לי דלת למשפחה שלך ברוחב לב.

היחסים בינינו לא היו קלאסיים ,

אני בישלתי ואת ידעת להעריך ולאהוב, סיפרת לכולם כמה הכלה שלך בשלנית טובה.

התייעצת איתי לגבי ענייני בריאות ואמרת שאני חצי רופאה,

מימך למדתי בית נאה, אישה מטופחת , כלים נאים וגם ההקפדה שלא יהיו דברים מיותרים בבית .

הקפדת תמיד לשאול אותי מה חדש, מה נשמע בעבודה ומה שלום אמא?

וכשכל הסבתות היו קונות מתנות לנכדים את הקפדת לקנות לי מתנה בחג , יומולדת או סתם כשיש תערוכה מעניינת , אמרת לי לכי תקני לך משהו על חשבוני.

סמכת עליי שאקנה לך את האודם המתאים והיית הראשונה להתנסות בקרמים שרקחתי.

הבית והלב שלך היו תמיד מקום חם לבנים שלנו גם בימים שאבא ואמא הם הכי מעצבנים בעולם.

איתך הם אהבו ללכת לצל תמר בחבורה, חבורת בנים עם סבתא חברמנית.

לא היית סבתא של בישולים אבל ידעת לקחת למסעדות, לא היית סבתא של קינוחים אבל ידעת לקנות גלידוניות ואצל ניקה עוגות, והסלט פירות שהיית חותכת היה תמיד צבעוני ועסיסי.

נכון, כשהיית נכנסת אלינו בערב ולפחות אחד משלושה אם לא יותר היו בוכים שאלת למה הוא בוכה? אצלי לא בכו ואז הייתי מוכנה לחנוק אותך בו ברגע. אבל גם זה היה שיעור לחיים לימי הסבתאות המאושרים שהגיעו .

תודה לך אישה יקרה.